

ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ತುಂತುರು ಮಳೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ನಾವು ಒಂದು ಗಂಟೆಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ನಡೆದಿರಬೇಕು. ಈಗ ಮಳೆ ಜೋರಾಗಿದೆ. ಏಕಾಏಕಿ ನಮ್ಮ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕೈ ಬೀಸಿ ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಸೂಚಿಸಿದ. ನಾವು ಇಬ್ಬರೂ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಂತೆವು. ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ಒಬ್ಬನೇ ಮುಂದೆ ಹೋದ ಮತ್ತು ಕೆಲವೇ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾದ. ನಾವು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಅವನು ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಮರಳದಿದ್ದಾಗ ನಾನು ಭಯಗೊಂಡೆ. ಆ ವೇಳೆಗೆ ಪೊದೆಯೊಳಗೆ ಸರಸರ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿತು; ಏಕಾಏಕಿ ಐದು ಮಂದಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಸುತ್ತವರಿದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದೆ. ಅವರು ಕಪ್ಪು ಮುಖವಾಡ ಧರಿಸಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಗನ್ ತೋರಿಸಿದ. ಉಳಿದ ನಾಲ್ವರು ದಪ್ಪ ಲಾಠಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹಿಡಿದಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಬಂದಿರಬಹುದು ಎಂದು ನಾನು

ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದೆ. ನಾಗ್ಪಾಲ್ ಸ್ಥಳೀಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ.. ಕೋಪಗೊಂಡ ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಲಾಠಿಯ ಅಂಚನ್ನು ನಾಗ್ಪಾಲ್ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಬಲವಾಗಿ ಹೊಡೆದಾಗ, ಅವನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದ. ಅವರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಅವನ ಕೈಗಳನ್ನು ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆ ಕಟ್ಟಿ, ಪೊದೆಯೊಳಗೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಉಳಿದಿಬ್ಬರು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಬಲವಂತವಾಗಿ ನನ್ನ ಕೈಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರು. ನಾನು ಪ್ರತಿರೋಧಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ರಹಸ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದರು ಮತ್ತು ನಾನು ಸಂಕೇತಿಸಿ ಉತ್ತರ ನೀಡಬೇಕು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಬದಲಾಗಿ ಗನ್ ಹಿಡಿದವನು ತನ್ನ ಬಂದೂಕಿನ ನಾಳವನ್ನು ನನ್ನ ಎದೆಗೆ ತೂರಿಸಿ, 'ನಡ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ನಾನು ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತವಾಗಿ ಹೇಳಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ.

'ಕೆಂಪು ಕೋಬ್ರಾ, ಕೆಂಪು ಕೋಬ್ರಾ' ಎಂದು

